

kredsen at starte alternative bevægelser, men alligevel har det jo ikke resulteret i de store omvæltninger, og det tager jeg, som også er medlem af en af disse kasser, som et udtryk for, at der er masser af medlemmer, som føler sig tryggest ved, at det foregår på den måde og altså ikke ønsker at benytte af deres medlemskab til også at engagere sig på den måde.

Det Radikale Venstre er ikke i tvivl om, at de forslag, som statsministeren og økonomiministeren har redegjort for her fra talerstolen, vil styrke den demokratisering og tendensen til den demokratisering, som vi efterlyser, og i hvert fald øge mulighederne for, at de enkelte medlemmer får bedre redskaber i hænde, så vi måske kan se, at der er flere, der vil motiveres til at blande sig i, hvad der sker i deres kasser.

Vi synes, at forslaget om at etablere et pensionsmarkedsråd er meget fornuftigt. Vi hæfter os ved, at der skal komme en årlig redegørelse, og at man her, som det peges på i betænkningen, beskæftiger sig med fire aspekter: medlemsindflydelsen i de obligatoriske ordninger, udbredelsen af arbejdsmarkedspensionsordningerne, pensionsinstitutternes investeringspolitik og så konkurrenceforholdene, altså at fremstille analyser af udviklingen i pensionsinstitutternes nøgletal, herunder resultat- og omkostningsudvikling. Jeg har hæftet mig ved i hørings svarene, at næsten alle organisationerne siger, at det er overflødigt, og at man ikke synes, det er nogen god idé; men her er vi altså ganske uenige i den vurdering og støtter det.

Også forslaget om at indsætte en offentlig repræsentant i ATP's og LD's bestyrelser synes vi er fornuftigt. Mange af de bemærkninger, jeg er kommet med hidtil, gælder ikke for ATP og LD; dér er medlemmerne jo kommet til på en anden måde.

Flyttemulighederne, som også økonomiministeren er inde på, som kan øge mobiliteten på arbejdsmarkedet, er vi også tilhængere af.

Vi håber meget på, og vi vil gøre vort til, at udviklingen også på længere sigt – for det er ikke noget, der klares med et snuptag fra den ene dag til den anden – går i retning af øget demokratisering på dette område. Der er i rapporten nævnt forskellige muligheder: at man får endnu flere medlemmer valgt ind i bestyrelserne, og der nævnes så også de forskellige investeringspuljer.

Et emne, vi fra Det Radikale Venstres side meget gerne ser debatteret yderligere, er det, som i øjeblikket står i loven: forpligtelsen til, at

pensionskasserne skal sikre størst mulig forrentning. Vi synes, at udtrykket størst mulig forrentning er noget, der med introduktionen af begrebet den politiske forbruger i bred forstand bør sættes spørgsmålstegn ved. Hvad der ud fra en meget nøgtern snæver økonomisk betragtning måske nok vil føre til det størst mulige udbytte på kort sigt, kan over en længere årrække vise sig at være en temmelig dårlig investering. Ikke alle omkostninger tages med i betragtning, man tager ikke højde for det, vi kan kalde den bæredygtige udvikling, de miljørigtige investeringer, som også flere og flere banker tager i betragtning, når de låner deres penge ud. Disse aspekter ser vi meget gerne inddraget i den kommende debat på det her område.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan forstå på hr. Elmquist, at Det Radikale Venstres vigtigste bidrag til debatten i dag er, at man gerne vil deltage i en kommende debat.

Hvorfor benytter Det Radikale Venstre sig ikke af muligheden for, når nu tingene er dagsordenssat i dag i Folketinget, at være med til at få flyttet nogle hegnspæle? Der er afgivet rapporter, der er lavet undersøgelser osv. osv. Det, der jo egentlig er meningen vi skal foretage i dag, er, at vi skal gribe til handling, frem for som hr. Elmquist sagde: Vi vil gerne deltage i den fremtidige debat.

Ja, det håber jeg da at Det Radikale Venstre vil. Det vil vi vel alle sammen. Men det kan vel næppe være udgangen på det her. Og de arme medlemmer, der sidder derude og har penge stående i LD eller i ATP, for dem er det jo en ringe trøst, at det eneste, de fremover kan se frem til som bidrag fra Det Radikale Venstre, er, at partiet vil deltage i debatten.

Hr. Elmquist var ude i nogle lange betragtninger om, at der i andre lande er pligt til at deltage i parlamentsvalg, og at man får bøder, hvis ikke man stemmer osv. Altså, der er jo ikke tale om, at der er for meget demokrati i de her forskellige kasser. Der er nærmest tale om, at der slet ikke er noget demokrati.

Så alle filosoferinger om, hvorvidt folk nu vil deltage, om man skal have bøder, hvis ikke man afgiver sin stemme osv., er jo fuldstændig irrelevant for den debat, vi har i dag, al den stund de pågældende mennesker end ikke har mulighed for at få lov til at afgive en stemme. De har mulighed for at stemme på nogle folketingsmedlemmer. Disse folketingsmedlemmer skal